

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203901
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820203901.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov matky S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. C., N. XX a otca W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., A. X/X, N., o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. marca 2022, č. k. 8P/26/2021-473 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. maloleté dieťa O. J., nar. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Výrokom II. rozhodol, že otec maloletej W. J., nar. X.XX.XXXX je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom -každý páry týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 16:00 hod., - každoročne počas letných prázdnin od 01.07. od 09.00 hod do 14.07. do 16.00 hod a od 01.08. od 09.00 hod do 14.08. do 16.00 hod, - cez vianočné sviatky každý páry rok od 23.12. od 16.00 hod do 26.12. do 16.00 hod a každý nepáry rok od 30.12. od 16.00 hod do 03.01. nasledujúceho roka do 16.00 hod, - počas veľkonočných sviatkov každý páry rok od Veľkého piatka od 16.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 16.00 hod., s tým, že obaja rodičia sú povinní maloleté dieťa na styk s druhým rodičom v stanovené dni a hodiny riadne a včas pripraviť a styk druhému rodičovi v stanovené dni a hodiny umožniť. Rodič, ktorému končí starostlivosť o dieťa je povinný v stanovené dni a hodiny odovzdať maloleté dieťa druhému rodičovi v mieste bydliska druhého rodiča. Výrokom III. uložil W. J., povinnosť prispievať na výživu maloletej O. J., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám S. U., počnúc právoplatnosťou rozhodnutia. Výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Výrokom V. rozhodol, že štát nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že otec maloletej ako navrhovateľ sa v konaní domáhal zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti a určenia výživného. Právne vec súd posúdil podľa § 24 ods. 4, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že návrh otca je nedôvodný. Súd mal na základe šetrení vykonaných v domácnostiach oboch rodičov, znaleckého dokazovania, a teda v zmysle záverov znaleckého posudku č. 25/2021 a doplnenia znaleckého posudku, vyjadrení svedkov, maloletej, kolíznych opatrovníkov za to, že maloletú je odôvodnené zveriť do osobnej starostlivosti matky. V čase keď sa maloletá nachádzala u matky šetrením pomerov na strane matky zo dňa 02.02.2021 ÚPSVR Lučenec a ÚPSVR Prievidza bolo zistené, že maloletá k matke prechováva pozitívne citové väzby a s matkou v tom čase mala vybudovaný dobrý vzťah. U matky boli zistené podmienky na bývanie na požadovanej úrovni, pričom kolíznym opatrovníkom bolo konštatované, že aj hygiena v domácnosti matky je na veľmi dobrej úrovni. Na základe zistených skutočností, kedy neboli u matky v starostlivosti o maloletú zistené žiadne nedostatky, súd uznesením č. k. 10P/40/2020-183 zo dňa 25.2.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne

zveril maloletú do starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletou každý párný víkend, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej súd mal preukázané, že výchovné prostredie matky je pre maloletú vhodnejšie. V závere znaleckého posudku č. 25/2021 sama znalkyňa zdôraznila, že výchovné prostredie matky poskytuje väčšiu istotu, stabilitu a usporiadanosť. Znalkyňa vylúčila možnosť striedavej starostlivosti, minimálne až do dosiahnutia 5. veku maloletej. Takisto v doplnení znaleckého posudku z decembra 2021, ktorý nebol spochybnený ani namietaný účastníkmi, znalkyňa uvádzala a zdôraznila, že matka je vhodnejšou rodičovskou osobou a u otca maloletej možno očakávať, že rodičovskú starostlivosť by zabezpečovala jeho matka (sama to potvrdila svojou svedeckou výpoveďou). Navyše znalkyňa podotkla, že obaja rodičia sú rodičovsky a osobnostne nezrelí a potrebujú čas a odborné vedenie na to, aby dozreli (čo súd zohľadnil v nariadenom neodkladnom opatrení, ktorým určil povinnosť rodičom absolvovať psychologickoporadenský proces). Čo sa týka zistení a záverov znalkyne, súd si ich osvojil a poznamenal, že v danom prípade nemožnosť mať žiadne pochybnosti o záveroch znalkyne, nakoľko účastníci mali dostatočný časový priestor vyjadriť sa k znaleckému posudku č. 25/2021, mali dostatočný priestor na výzvu súdu písomne položiť otázky znalkyni, takisto mali dostatočný súdom určený časový priestor vzniesť námietky aj k doplneniu znaleckého posudku, čo však ani v jednom z prípadov neurobili. Súd mal v konaní preukázané, že otec maloletej viackrát nerešpektoval vykonateľné neodkladné opatrenie a neumožňoval styk dieťaťa s matkou, pričom neustále sa „vyhováral“ iba na skutočnosť, že dieťa plače a nechce ísť k matke. Tu však podľa súdu nemožno opomenúť skutočnosti, a to, že otec maloletej neumožnil matke stretávať sa s vlastným dieťaťom už od 18.06.2021. Súd výsluchom navrhovateľa na pojednávaní dňa 04.03.2022 zistil, že otec neurobil kroky smerujúce k tomu, aby dieťa riadne pripravoval na styk s matkou. Otec maloletej nevyhľadal či už psychologickú pomoc, pomoc kolízneho opatrovníka či inú odbornú pomoc, kedy by na odbornej úrovni bolo pracované s maloletou a maloletá by bola nasmerovaná a vedená k tomu, že v stanovené dni bude v starostlivosti druhého rodiča. Pokiaľ poukázal navrhovateľ na lekársku správu od MUDr. Garajovej zo dňa 09.03.2021, súd poznamenal, že sa nejedná o súdom prizvanú osobu a už vôbec nie psychologičku, ale psychiatricku. Navrhovateľ MUDr. Garajovú navštívil bez lekárskeho odporúčania, dokonca v čase pred 18.06.2021 (odkedy sa nepretržite maloletá nachádza v jeho domácnosti) a to len jednorazovo. Súd ďalej uviedol, že z priebehu celého konania je evidentné, že otcom oddialované rozhodnutie vo veci samej pomohlo k naviazaniu bližšieho vzťahu otca s maloletou a jej väčšej izolácie od matky, z čoho začal prameniť odmietavý postoj dieťaťa k vlastnej matke. Z výpovede matky navrhovateľa súd zistil, že tá sa stará o maloletú v čase keď je navrhovateľ v práci, t. j. pracovné dni od 06.00 hod do 14:30 hod, 2 až 3 krát do týždňa maloletá prespáva u starej matky, trávia spolu víkendy a navyše maloletá oslovuje starú matku „mamička“, čo je podľa názoru zarážajúce s ohľadom na skutočnosť, že dieťa vlastnú matku volá „marha“ a to konkrétne od času kedy dieťa bolo v nepretržitej starostlivosti u otca. Z výsluchu maloletej mal súd za to, že vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť nie je schopná zhodnotiť vhodnosť výchovného prostredia toho ktorého rodiča. Pred súdom nevedela vysvetliť prečo mala odmietavý postoj v minulosti k otcovi, uviedla, že na danú skutočnosť sa nepamätá. Takisto súdu neuviedla, či má a ak áno, prečo má odmietavý postoj k matke. Navrhovateľ svoje tvrdenia, že u matky existujú nedostatky v starostlivosti žiadnym spôsobom pred súdom nepreukázal. Súd na základe uvedených skutočností zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Súd nevyhovel návrhu matky na úpravu styku otca s maloletou za jej účasti, nakoľko v konaní bolo zistené, že pri realizácii styku na základe právoplatného neodkladného opatrenia dochádzalo a je predpoklad, že pokiaľ sa nepodrobia účastníci odbornému poradenstvu, aj bude dochádzať ku konfliktným okolnostiam nielen medzi rodičmi, ale aj medzi rodinnými príslušníkmi, ktoré môžu mať negatívny dopad na maloletú. Čo sa týka konkrétneho určenia styku otca s dieťaťom, súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 25/2021 v bode 11. Pri určovaní výšky výživného povinnému rodičovi, súd vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, t. j. z veku odôvodnených potrieb maloletých detí a možnosti, schopnosti majetkových pomerov. Súd mal za preukázané, že matka ako to sama tvrdila za pomoci svojho priateľa a rodičov je schopná finančne postarať sa o dieťa, a preto nebolo pre ňu ako sama uviedla prioritné určenie výživného a žiadala o určenie minimálnej výšky výživného. Nakoľko je zákonnou povinnosťou rodiča prispievať na výživu maloletého aspoň minimálnou sumou, pričom záujmy maloletého dieťaťa sú v plnej miere zabezpečené starostlivosťou matky, súd určil najnižšiu zákonnú povinnosť prispievať výživným mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP. Nakoľko štátu vznikli trovy, ktoré boli vynaložené účelne na znalecké dokazovanie, ktorého závery sú v prospech maloletej, súd nepovažoval za spravodlivé ich náhradu požadovať od účastníkov konania, a preto štátu náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja rodičia.

3. Matka podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to jeho výroku II. ktorým bol upravený styk otca s maloletou O.. Namietala, že otec už v minulosti nedodržel vzájomné dohody ani súdne rozhodnutie a nevrátil matke maloletú po dobu 8 mesiacov. Matka navrhovala, aby súd upravil výrok II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie tak, že otec sa bude s maloletou stretávať len v jej prítomnosti, aby nedošlo k tomu, že otec matke dieťa nevráti.

4. Otec podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to jeho výroku I. ktorým bola maloletá O. zverená do osobnej starostlivosti matky. Mal za to, že súd nezohľadnil jeho pripomienky a námietky v konaní. Namietal, že mu bol na poslednom pojednávaní predložený dodatok I znaleckému posudku, s ktorým sa nemal možnosť oboznámiť, pričom tento bol podľa otca urobený znalkyňou bez toho, aby bola v kontakte s maloletou. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s jej odvolaním nesúhlasí. Podľa otca má s ním maloletá vybudovaný veľmi dobrý vzťah a doposiaľ prebiehalo stretávanie otca s dcérou bez matky. Maloletá nemá problém zotrvať v stanovenom čase a termíne bez prítomnosti matky. Žiadal, aby súd odvolanie matky zamietol.

6. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že maloletú od 18.06.2021 nevidela, keďže otec jej ju nevrátil. Podala na neho aj trestné oznámenie o priebehu ktorého nemá informácie. Podaním zo dňa 02.07.2021 žiadala výkon rozhodnutia. Súd rodičov predvolal a vyzval na dobrovoľné plnenie, pričom otec maloletej prisľúbil, že maloletú ešte v ten deň matke odovzdá, no neodovzdal. Dňa 08.04.2022 matka dieťa otcovi na určený styk odovzdala, no otec maloletú matke opäť nevrátil. Matka poukázala na to, že otec nedodržiava dohody ani súdne rozhodnutia. Matka žiadala, aby bol prerušený akýkoľvek styk otca s maloletou.

7. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky a k odvolaniu otca uviedol, že zotráva na svojich písomných vyjadreniach, ako aj na ústnom prednese z pojednávania, ktoré sa konalo dňa 04.03.2022. Maloletá sa od 04.03.2022 nachádzala v domácnosti matky, pričom osobný kontakt s maloletou sa od uvedeného obdobia nerealizoval. Otec bol s maloletou v kontakte len prostredníctvom videohovorov. Aktuálne sa maloletá od 08.04.2022 nachádza v domácnosti otca, kedy matka umožnila otcovi styk s dcérou. Otec maloletú dňa 10.04.2022 matke nevrátil, pričom ako dôvod uvádzal zhoršený zdravotný stav maloletej. V súvislosti s jej návratom k matke sa vyjadril otec tak, že maloletú vráti len čo sa zlepší jej zdravotný stav.

8. Otec v písomnej replike k vyjadreniu matky uviedol, že trvá na tom, aby bola maloletá zverená do jeho starostlivosti. Poukázal na to, že maloletá sa nechce vrátiť k matke a odmieta s ňou odísť. Maloletá je zvyknutá na otca a k matke nemá žiadny vzťah. Maloletá neustále hovorí, že matka ju bije a núti ju rozprávať to, čo ona odmieta. Matka s maloletou manipuluje. Otec mal za to, že kolízny opatrovník je voči nemu zaujatý. Maloletá je v domácnosti otca šťastná a svojou starou matkou z otcovej strany má dobrý vzťah. Otec nevidí nič zlé na tom, keď maloletá oslovuje starú matku „mamička“, keď takto oslovuje aj starú matku z matkinej strany. Matka sa o maloletú nikdy dostatočne nestarala. Otec matke nebránil v styku s maloletou. Žiadal, aby súd vec dôsledne prešetril, zabezpečil si výpovede OR PZ Prievidza a zo spisu vedenom pod sp. zn, 10P/40/2020.

9. Kolízny opatrovník v písomnej replike k vyjadreniu otca uviedol, že poverená zamestnankyňa sa necítila byť zaujatá voči nikomu z účastníkov konania. Pri písomných a ústnych vyjadreniach vychádzala zo zistených pomerov oboch rodičov, ako aj z vykonaného dokazovania v priebehu konania. Nakoľko bolo počas konania preukázané, že vzťahy medzi rodičmi sú výrazne narušené, navrhovala v rámci konania uložiť rodičom a maloletej povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prievidza. Rodičia sa aktuálne podrobujú poradenstvu v centre.

10. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa

§ 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

11. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že je dôvodné zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky, nakoľko z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že výchovné prostredie matky je pre maloletú vhodnejšie. Vychádzal pritom zo záverov znaleckého posudku č. 25/2021, v ktorom znalkyňa konštatovala, že výchovné prostredie matky poskytuje maloletej väčšiu stabilitu, istotu a usporiadanosť. Zo šetrenia pomerov na strane matky kolíznym opatrovníkom súd zistil, že maloletá k matke prechováva pozitívne citové väzby a s matkou v čase šetrenia pomerov mala vybudovaný dobrý vzťah. Súd poukázal na to, že otec viackrát nerešpektoval vykonateľné neodkladné opatrenie a nerešpektoval styk dieťaťa s matkou a maloletú matke neodovzdal, v dôsledku čoho došlo aj k oslabeniu citových väzieb maloletej na matku a naviazanie maloletej na starú matku z otcovej strany, u ktorej sa maloletá zdržuje a ktorá sa o maloletú väčšinou stará, pričom túto maloletá oslovuje „mamička“. Otec nepreukázal, že u matky existujú nedostatky v starostlivosti o maloletú. Súd mal za to, že je nevyhnutné zachovať aj vzťah k druhému rodičovi, a teda k otcovi, a preto upravil styk otca s maloletou bez prítomnosti matky, nakoľko mal za to, že pri realizácii styku podľa neodkladného opatrenia dochádzalo ku konfliktom rodičov a ich rodinných príslušníkov, ktoré môžu mať negatívny vplyv na maloletú.

12. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Podľa čl. 6 CMP súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (§ 35, § 36 CMP).

14. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Odvolacie konanie v mimosporových konaniach je postavené na princípe úplnej apelácie. Úplná apelácia súvisí s vyšetrovacím princípom a povinnosťou súdu zistiť skutočný stav veci. Úplný apelačný systém umožňuje účastníkovi konania predkladať nové skutkové tvrdenia a nové dôkazné návrhy aj v odvolacom konaní. Odvolací súd musí prihliadať aj na také skutočnosti, ktoré v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neexistovali a nastali až v priebehu odvolacieho konania.

17. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 10.10.2022 odvolací súd zistil, že počas konania o návrhu matky o výkon súdneho rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 12Em/1/2021 bola maloletá O. dňa 4.3.2022 odovzdaná do osobnej starostlivosti matky a maloletá sa až do dňa 8.4.2022 zdržiavala v domácnosti matky. Následne matka maloletej umožnila otcovi styk s maloletou dňa 8.4.2022 s tým, že otec mal dcéru odovzdať v nedeľu dňa 10.4.2022, čo ale neurobil, a tak sa maloletá aktuálne opätovne nachádza v domácnosti otca. Podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka, maloletá počas šetrenia pomerov prejavovala pozitívne citové väzby k otcovi, bola riadne opatrená, u otca má vytvorené vhodné podmienky pre uspokojovanie svojich potrieb. Z uvedenej správy zároveň vyplýva, že súčasné bydlisko matky je obec Málinec, okres Poltár, kde matka býva so svojim priateľom. Styk matky s maloletou od apríla 2022 prebiehal iba v súvislosti s realizovaním priebežného alebo záverečného vyhodnotenia nariadeného

výchovného opatrenia - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu (uznesenie Okresného sudu Prievidza č. k. 8P/26/2021-472 zo dňa 04.03.2022). Matka zároveň udržiavala styk s maloletou prostredníctvom videohovorov. Kolízny opatrovník konštatoval, že matka maloletej sa opakovane nedomáhala návratu maloletej do jej domácnosti, a to či už prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní, prípadne podaním návrhu o výkon súdneho rozhodnutia.

18. Odvolací súd ďalej zistil, že vyššie uvedené výchovné opatrenie čiastočne splnilo účel vo vzťahu ku komunikácii rodičov, no toto nevedlo k tomu, aby rodičia dospeli k dohode o starostlivosti o maloletú. Otec maloletej sa počas poradenstva vyjadril, že matke v styku s maloletou nebráni. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme maloletej, aby táto mala v čo najširšej miere zabezpečenú rodičovskú výchovu zo strany oboch rodičov. V tomto smere je však podstatný aj postoj rodičov samotných. I keď v priebehu výchovného opatrenia obidvaja rodičia trvali na zverení maloletej do svojej osobnej starostlivosti, fakticky konanie rodiča, ktorý sa nedomáha osobného stretnutia s dieťaťom a nesnaží sa zvrátiť zákonnými prostriedkami protiprávny stav, kedy druhý rodič nerešpektoval úpravu styku a dieťa si ponechal, vytvára priestor na otázky, či rodič má skutočne záujem o osobnú starostlivosť o dieťa. Osobnú starostlivosť o maloleté dieťa nie je možné rodičovi vnútiť, keďže takéto nanútenie osobnej starostlivosti nemôže byť na prospech dieťaťa. Je v záujme maloletej, aby osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečil ten z rodičov, u ktorého bude okrem materiálnych podmienok, aj skutočný záujem takú starostlivosť vykonávať.

19. Odvolaciemu súdu, vzhľadom na vyššie uvedenú správu kolízneho opatrovníka o aktuálnom záujme matky o maloletú (v otázke osobného styku s maloletou, či záujmom o zmenu aktuálneho stavu), nie je dostatočne zrejmý postoj matky k otázke osobnej starostlivosti o maloletú. Za takéhoto stavu, kedy je maloletá od apríla 2022 neustále v starostlivosti otca a styk maloletej s matkou prebieha iba sporadicky, a to len cez videohovor, nie je možné bez ďalšieho zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky. Maloletá je v domácnosti otca zvyknutá, u otca je spokojná a faktom je, že vzťah s matkou za obdobie, kedy sú bez osobného kontaktu, do značnej miery ochladol, a to napriek tomu, že matka mala s maloletou v minulosti vybudovaný dobrý vzťah. Zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky bez náležitého zistenia toho, či takéto rozhodnutie bude v najlepšom záujme maloletej by tak v aktuálnej situácii bolo podľa názoru odvolacieho súdu unáhlené a predčasné. Odvolací súd zároveň pripomína, že otázku zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti niektorého z rodičov nie je možné ponímať ako sankciu za to, že druhý rodič prípadne nedodržiava súdom určenú úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, keď prvoradým hľadiskom je záujem maloletého dieťaťa na prosperujúcom a stabilnom výchovnom prostredí.

20. V záujme maloletej je potrebné zistiť okrem aktuálnych materiálnych pomerov rodičov (teda, či majú vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloletú) aj aktuálny postoj oboch rodičov v otázke starostlivosti o ňu, a to aj vzhľadom na výsledky výchovného opatrenia, keď zo záverečnej správy zo dňa 05.10.2022 vyplýva, že u rodičov nastal progres v otázke vytvorenia kompromisu v súvislosti s maloletou.

21. Nakoľko na potrebu zistenia skutočného stavu veci a posúdenia najlepšieho záujmu maloletej je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vzhľadom na aktuálnu situáciu starostlivosti o maloletú vypočuť opäťovne obidvoch rodičov, zistiť postoj matky k otázke osobnej starostlivosti o maloletú, preskúmať pomery rodičov, zistiť stanovisko kolízneho opatrovníka - ÚPSVaR Prievidza v danej veci (ktorý bol po rozhodnutí súdu prvej inštancie v kontakte s maloletou a šetril pomery v domácnosti otca) a ďalšie okolnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci tak, aby bol zachovaný najlepší záujem maloletej. Nanovo tak súd posúdi otázku zverenia maloletej do osobnej starostlivosti toho ktorého rodiča a na to prípadne nadväzujúcu úpravu styku a vyživovaciu povinnosť. Zároveň sa súd prvej inštancie bude zaoberať aj námietkami účastníkov konania, ktoré uvádzali v odvolacom konaní.

23. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 392 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).